

AUSTRIJA

● Bečki nadbiskup Christoph Schönborn

»Bleiburg je bolna etapa u povijesti hrvatskoga naroda«

Kardinal Schönborn o komemoraciji u Bleiburgu

Na konferenciji za novinare u povodu završetka proljetnoga zasjedanja austrijskih biskupa bečki nadbiskup i predsjednik Austrijske biskupske konferencije kardinal Christoph Schönborn osvrnuo se na pitanje komemoracije bleiburških žrtava. Izjava kardinala Schönborna - dijelove u zagradama istaknulo uredništvo radi lakšega praćenja - koja se odnosi na Bleiburgu cijelosti glasi: »Da, bila je to tema. Nadbiskup Puljić (Želimir, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije) mi je pisao, a i telefonski smo o tome iscrpno razgovarali. Podsjetio sam ga da su za to nadležne biskupije, da to nije u kompetenciji Biskupske konferencije (austrijske). Stanje je drugačije nego u Hrvatskoj, jer u Hrvatskoj za komemoraciju u Bleiburgu postoji odluka parlamenta (Hrvatskoga sabora) i (Hrvatske) biskupske konferencije. U Austriji je za to nadležna isključivo Biskupija Gurk-Klagenfurt, i to samo za jedno pitanje: uobičajeno je da biskup koji bi trebao slaviti misu pita mjesnoga biskupa može li to učiniti. I glede toga je biskupijski administrator donio negativnu odluku. Biskupija Gurk-Klagenfurt dakako ne može zabraniti da ljudi tamo dođu, to nije na njoj. Radilo se samo o misi. No odluka o tome je na Biskupiji Gurk-Klagenfurt, tu Biskupska konferencija nema ingerencije.

Razgovarali smo o tome vrlo iscrpno, već i na prijašnjim zasjedanjima. To jest teška tema. Moj je prijedlog, koji bih rado prosljedio hrvatskomu parlamentu: mislim da nam je potrebna kultura vrjednovanja povijesti (Aufarbeitung = istraživanje, obrada, suočavanje). Bleiburg je upravo bolna etapa u povijesti hrvatskoga naroda, s mnogo, mnogo, mnogo tisu-

ća mrtvih. Istodobno je povijest složena. Sam dolazim iz Češke, prognanik sam iz svojega doma. Tek sada, sedamdeset, osamdeset godina nakon protjerivanja počinjemo biti kadri o tome iskreno i otvoreno razgovarati, Česi i prognanici njemačkoga jezika. Jako bih pozdravio kad bismo započeli proces razgovora između Hrvatske i Austrije,

možda uz pomoć komisije povjesničara. Mi smo to učinili s Čehoslovačkom. Tada smo donijeli zajedničku izjavu, austrijski i češki biskupi, potpisali smo je u Pragu. Vjerujem da su sada potrebni takvi koraci, inače ostajemo samo u konfrontaciji: u Austriji se kaže da je riječ o fašistoidnom skupu, a u Hrvatskoj: 'To je povijest naših predaka.' Dobio sam poštu u kojoj stoji: 'Moj je djed ubijen u Bleiburgu, u marševima smrti.' Uistinu je to moja preporuka, molba Hrvatskoj biskupskoj konferenciji i hrvatskomu parlamentu: pokušajmo zajedno vrjednovati tu tešku povijest. To je vrlo težak proces, koji međutim prijeći da temu instrumentaliziraju izvjesne skupine.«

strana. Ne želimo da to bude instrumentalizirano. To je, dakle, moj prijedlog.«

U prvom dijelu konferencije, prije novinarskih pitanja, bečki je nadbiskup govorio o velikim temama koje se tiču Crkve u Austriji. Među ostalim, da ne bude - kako je rekao - glasina i špekulacija, informirao je javnost da će u svibnju izbivati iz javnoga života jer odlazi na operaciju raka prostate. Ta je vijest također zacijelo privukla veliko zanimanje austrijske javnosti, ne samo crkvene. No javnost će bez njega preživjeti, a i on se nada da će sve dobro proći, našalio se bečki nadbiskup. (Da. G.)

»Vjerujem da su sada potrebni takvi koraci, inače ostajemo samo u konfrontaciji: u Austriji se kaže da je riječ o fašistoidnom skupu, a u Hrvatskoj: 'To je povijest naših predaka.' Dobio sam poštu u kojoj stoji: 'Moj je djed ubijen u Bleiburgu, u marševima smrti.' Uistinu je to moja preporuka, molba Hrvatskoj biskupskoj konferenciji i hrvatskomu parlamentu: pokušajmo zajedno vrjednovati tu tešku povijest. To je vrlo težak proces, koji međutim prijeći da temu instrumentaliziraju izvjesne skupine.«